

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte –Nadejda Toma,
Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Jechiu Vasile XXXXX,

*născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXXX,
r-nul XXXXX,*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 22 februarie 2017 - până la 02 august 2017; (instanța de fond);*
- 2. de la 29 august 2017 - până la 10 octombrie 2017; (instanța de apel);*
- 3. de la 13 februarie 2018 - până la 02 mai 2018; (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul central din 02 august 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Jechiu Vasile a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

S-a dispus trecerea în contul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 282 lei pentru efectuarea expertizelor medico-legale și cheltuielile pentru păstrarea corpurilor delictive în mărime de 10820 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Jechiu Vasile la 16 decembrie 2016, aproximativ la orele 23⁰⁰ deplasându-se la volanul automobilului de model „XXXXXXXX” cu n/î XXXXXX pe bd. Cuza Vodă din direcția str. Independenței spre bd. Dacia, mun. Chișinău, exprimând neatenție în trafic și încredere exagerată în sine a încălcat cerințele pct. 3, 10 alin. (1), lit. b), 42 alin. 3), 45 lit. a), b), c), d) și 122 alin. (5) lit. d) din Regulamentul Circulației Rutiere, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și în preajma imobilului nr. 22 din bd. Cuza Vodă, mun. Chișinău a ieșit pe contrasens și a tamponat

autoturismul de model „XXXXXXX” cu n/î XXXXXX, condus de Starciuc M. care se deplasa regulamentar.

În urma impactului șoferului și pasagerilor din automobilul de model „XXXXXX” Starciuc Mihail, Juncă Elena și Bîlici Adrian le-au fost cauzate conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 136/D din 23.01.2017, nr. 3671/D din 12.01.2017 și nr. 3669/D din 09.01.2017, vătămări corporale medii și, respectiv ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri și dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 282 lei și 10820 lei pentru păstrarea corpurilor delict.

În argumentarea soluției solicitate s-a invocat că prima instanță urma să încaseze cheltuielile de judecată din contul inculpatului în beneficiul statului, or aceste cheltuieli au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în prezenta cauză.

Consideră că cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea expertizelor medico-legale, și păstrarea corpurilor delict urmează a fi încasate de la inculpat în conformitate cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală, deoarece acestea constituie cheltuieli judiciare în sensul art. 227 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, apelul declarat de acuzatorul de stat a fost admis din alte motive și în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată parțial sentința în partea cheltuielilor judiciare și pronunțată o nouă hotărâre prin care, s-a respins cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Jechiu Vasile în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime totală de 282 lei în legătură cu efectuarea expertizelor medico-legale și cheltuielile judiciare pentru păstrarea corpurilor delict în mărime de 10 820 lei, ca fiind neîntemeiată.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, efectuarea expertizelor medico-legale s-au dispus prin ordonanțele organului de urmărire penală din 26.12.2016, astfel că respectivele cheltuieli urmează a fi trecute în contul statului, deoarece normele procedurale nu prevăd achitarea de către condamnat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei obligatorii.

La fel, instanța de apel a menționat că, nu poate fi admisă nici solicitarea de a fi încasat din contul inculpatului suma 10820 lei, cu titlu de cheltuieli pentru

păstrarea corpurilor delictive, deoarece nu a fost formulată o acțiune civilă în acest sens, or cererea depusă organului de urmărire penală de către SRL „Grandautoclub” de a fi recunoscută în calitate de parte civilă a fost respinsă, iar inculpatul la urmărirea penală a depus mai multe cereri prin care a solicitat eliberarea de la parcare cu plată a automobilului implicat în accident, deoarece din start a recunoscut integral vina și nu era necesară efectuarea unei expertize auto-tehnică, cereri care însă, au fost respinse ca neîntemeiate pe motivul că partea vătămată nu a depus acțiune civilă. Astfel, instanța de apel a conchis că în speță nu a existat necesitatea păstrării automobilului la parcare cu plată o perioadă atât de îndelungată ca ulterior aceste cheltuieli să fie puse pe seama inculpatului.

De rând cu cele menționate, instanța de apel a remarcat că formularea instanței de fond din partea dispozitivă a sentinței precum că cheltuielile judiciare se trec în contul statului nu este justificată, și din aceste considerente a ajuns la concluzia de a admite din alte motive apelul declarat de acuzatorul de stat și a casa parțial sentința inclusiv din oficiu în partea cheltuielilor de judiciare și a pronunța în această parte o nouă hotărâre.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a contestat-o cu recurs ordinar, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată argumentând că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, iar hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece concluzia instanței de respingere a solicitării privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 282 lei pentru efectuarea expertizelor și 10820 lei, pentru păstrarea corpurilor delictive, este neargumentată. Consideră, că ținând cont de prevederile art.227, 229 alin. (1) Cod de procedură penală, aceste cheltuieli urmau a fi încasate din contul inculpatului, dat fiind faptul că efectuarea cheltuielilor într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui care a comis-o, ca urmare cheltuielile sunt imputate persoanei condamnate pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel.

Recurentul în recurs a invocat temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel eronat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, recurentul nu a ținut cont că cheltuielile pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară nr. 136/ D din 23.01.2017, nr. 3671/D din 12.01.2017 și nr. 3669/D din 09.01.2017, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Argumentul autorului recursului privind necesitatea încasării din contul lui Jechiu V. în beneficiul statului a sumei de 10820 lei, care constituie plata pentru păstrarea corpurilor delictive instanța de recurs o respinge ca neîntemeiată, și atestă că concluzia instanței de apel la acest capitol este justă.

În acest context Colegiul penal reține, că în conformitate cu prevederile art. 159 alin. (1) Cod de procedură penală, corpurile delictive care, din cauza volumului

sau din alte motive, nu pot fi păstrate împreună cu dosarul trebuie fotografiate și fotografiile se anexează la procesul-verbal respectiv. Obiectele voluminoase, după fotografiere, pot fi sigilate și transmise spre păstrare persoanelor juridice sau fizice. În acest caz, în dosar se va face mențiunea respectivă.

Totodată, din conținutul art. 161 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, rezultă, că până la soluționarea cauzei penale automobilul sau alt mijloc de transport (care a fost recunoscut corp delict), urmează a fi restituit către proprietarul sau posesorul legal dacă acesta nu a fost sechestrat pentru asigurarea acțiunii civile în cauza penală sau a posibilei confiscări speciale a bunurilor.

Acestea fiind menționate Colegiul penal constată, că în speță automobilul „Mercedes E 220 CDI” cu n/î SPK 558 nu a fost sechestrat pentru asigurarea acțiunii civile, care de altfel nici nu a fost formulată de către părțile vătămate.

Tot aici instanța de recurs relevă că inculpatul în cadrul urmăririi penale la 20.12.2016, 13.01.2016 și la 17.01.2017 a înaintat cereri prin care a solicitat să-i fie transmis spre păstrare automobilul al cărui proprietar este, invocând că a recunoscut integral vinovăția și în speță nu sunt necesare careva investigații suplimentare sau efectuarea unei expertize auto-tehnice, însă organul de urmărire penală fără careva motiv întemeiat a respins cererile menționate, prin urmare corect instanțele de fond au ajuns la concluzia că în speță nu a existat nici o necesitate de a păstra automobilul o perioadă atât de îndelungată la parcare auto cu plată, creând astfel artificial cheltuieli exagerate și nejustificate, pentru ca ulterior aceste cheltuieli să fie puse în seama inculpatului.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra acestora.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Jechiu Vasile*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 31 mai 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti